

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก เรื่องเล่าเกี่ยวกับการกิจของพระเยซูเจ้าที่เราเพิ่งได้รับฟังในพระวรสารวันนี้เกิดขึ้นในวันสัปดาห์โตซึ่งเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ตามปฏิทินของชาวยิว ปรกติแล้วชาวยิวจะเริ่มฉลองวันสำคัญนี้ตั้งแต่วันศุกร์ตอนเย็นและสิ้นสุดลงในวันเสาร์ตอนเย็นเช่นกัน พิธีกรรมในวันดังกล่าวนี้ประกอบด้วยการอ่านพระวาจาของพระเจ้าโดยสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ในชุมชนนั้น ซึ่งมีการลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป บทอ่านแรกมาจากหนังสือโตราห์หรือหนังสือพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกของชาวยิวเสมอ ส่วนบทอ่านที่สองมักจะมาจากหนังสือประกาศก จากนั้นผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในศาลาธรรมจะเชิญผู้ใหญ่บางคนอธิบายความหมายพระวาจาของพระเจ้าแก่ผู้ที่มาร่วมชุมนุม

ขณะนั้นพระเยซูเจ้าทรงมีพระชนมายุราวสามสิบกว่าปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่งแล้ว ในฐานะชาวยิวผู้เคร่งครัดในศาสนา พระองค์ทรงเข้าร่วมพิธีกรรมวันสัปดาห์โตในศาลาธรรมที่เมืองนาซาเร็ธเป็นประจำ นักบุญลูกาบอกเราอย่างชัดเจนว่า **“พระองค์เสด็จเข้าไปในศาลาธรรมเช่นเคย”** (ลก 4:16) แน่ละ พระเยซูเจ้าคงได้รับเกียรติให้อธิบายความหมายพระคัมภีร์บ่อยครั้ง ดังนั้น พระองค์จึงไม่ทรงรู้สึกลำบากใจที่จะตอบรับคำเชิญให้พูดแบ่งปันกับผู้เข้าร่วมชุมนุมในวันนั้น

น่าสังเกตว่าในวันนั้นพระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้อ่านบทอ่านที่สองเอง เมื่อทรงอ่านจบพระองค์ **“ทรงม้วนหนังสือส่งคืนให้เจ้าหน้าที่ และประทับนั่ง สายตาของทุกคนที่อยู่ในศาลาธรรมต่างจ้องมองพระองค์”** (ลก 4:20) รายละเอียดทั้งหมดที่นักบุญลูกาบันทึกไว้มีความสำคัญมาก เราต้องเข้าใจว่าในสมัยนั้นใครก็ตามที่นำเสนอคนอื่นได้รับการยอมรับเป็น **“อาจารย์”** สิ่งหนึ่งที่นักบุญลูกาต้องการบอกเราคือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นอาจารย์ของเรา สายตาหรือความสนใจของเราต้องจับจ้องอยู่ที่พระองค์แต่เพียงผู้เดียว นับแต่นั้นเป็นต้นไปเราต้องไม่ให้ความสำคัญแก่คนอื่นมากกว่าพระองค์ ความจริงประการหนึ่งที่เรารู้คือ หนังสือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมทุกเล่มมุ่งมาที่พระองค์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อบรรลุถึงเป้าหมายแล้ว หนังสือเหล่านั้นจึงต้องถูกม้วนเก็บไปเหมือนที่พระเยซูเจ้า **“ทรงม้วนหนังสือส่งคืนให้เจ้าหน้าที่”** (ลก 4:20) คริสตชนบางคนอาจคิดในใจว่า **“เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ทำไมเรายังอ่านหนังสือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมในพิธีกรรมต่างๆ ของเราต่อไปอีกเล่า?”** คำตอบประการหนึ่งที่เป็นไปได้คือ เพราะว่าหนังสือเหล่านี้ยังคงจำเป็นสำหรับเราในการเตรียมตัวรับฟังสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอนเรานั้นเอง ยิ่งกว่านั้น **“หนังสือเหล่านี้แสดงออกถึงความเข้าใจพระเจ้าอย่างมีชีวิตชีวา และยังเป็นที่ยอมรับพระธรรมคำสอนอันสูงส่งเรื่องพระเจ้า รวมทั้งความปรีชาที่มีประโยชน์เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ และยังเป็นคลังคำภาวนาต่างๆ อย่างน่าพิศวง และในที่สุดยังซ่อนธรรมล้ำลึกเรื่องการไถ่กู้ไว้อีกด้วย”** (DV 15)

ปรกติแล้วคนที่ได้รับมอบหมายให้อ่านบทอ่านที่สองสามารถเลือกข้อความที่ตนเองต้องการได้ ในวันนั้นพระเยซูเจ้าทรงเลือกข้อความจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ที่ว่า **“พระจิตของพระเจ้าทรงสถิตย์เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ ประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากพระเจ้า”** (ลก 4:18-19) ด้วยข้อความตอนนี้พระเยซูเจ้าทรงเน้นถึงการประทับอยู่ของพระจิตเจ้าในชีวิตของพระองค์ ดังที่เราทราบพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์เมื่อทรงรับพิธีล้างและทรงนำพระองค์เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นั่นพระองค์ทรงอดอาหารและต่อสู้กับการประจญของซาตานเป็นเวลาสี่สิบวัน ในพระวรสารวันนี้นักบุญลูกาบอกเราว่าพระองค์ **“เสด็จกลับไปแคว้นกาลิลีพร้อมด้วยพระอานุภาพของพระจิตเจ้า”** (ลก 4:14) ผู้ **“ทรงเจิม”** (ลก 4:18) พระองค์ไว้ การประกาศว่า **“ได้รับเจิมจากพระจิตเจ้า”** ก็เท่ากับประกาศว่าพระองค์ทรงเป็น **“พระเมสสิยาห์”** ที่ชาวยิวกำลังรอคอย เพราะคำว่า **“พระเมสสิยาห์”** ในภาษาฮีบรูแปลว่า **“ผู้ได้รับเจิม”** นั่นเอง เมื่อพระจิตเจ้าประทับอยู่กับพระเยซูเจ้า คำพูดและการกระทำของพระองค์จึงไม่ใช่กิจการของมนุษย์ล้วนๆ แต่เป็นกิจการที่มาจากพระเจ้าและได้รับการดลใจจากพระจิตเจ้าภารกิจหลักของพระองค์คือ ประกาศข่าวดีและปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสในทุกรูปแบบ รวมทั้งจากการเป็นทาสของบาปด้วย กลุ่มเป้าหมายของภารกิจของพระองค์คือ คนยากจน ผู้ถูกจองจำ คนตาบอด และผู้ถูกกดขี่ข่มเหงทั้งหลาย

หลังจากทรงอ่านข้อความจากหนังสือประกาศกอิสยาห์เสร็จแล้ว พระเยซูเจ้าทรงอธิบายสั้นๆ แก่ผู้มาร่วมชุมนุมในวันนั้นว่า **“ในวันนี้ ข้อความจากพระคัมภีร์ที่ท่านได้ยินกับหูอยู่นี้เป็นความจริงแล้ว”** (ลก 4:21) นั่นคือ พร้อมกับการเสด็จมาของพระองค์ เวลาแห่งการปลดปล่อยให้เป็นอิสระมาถึงแล้ว ชัยชนะเหนือการกดขี่ข่มเหงทุกอย่างอยู่แค่เอื้อม โชติรวนจะถูกทำลาย คนตาบอดจะมองเห็นอีก คนง่อยเปลี้ยเสียขาจะเดินได้ และคนยากจนจะยินดีและมีความสุขที่ได้มีโอกาสรับฟังข่าวดีเกี่ยวกับความรอดพ้นที่พระเจ้าจะทรงประทานให้

พี่น้องที่รัก ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า เราทุกคนมีหน้าที่สานต่อภารกิจแห่งรักและรับใช้ของพระเยซูเจ้า เราต้องพร้อมที่จะเป็นเครื่องมือของพระองค์ในการปลดปล่อยเพื่อนมนุษย์ให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสในทุกรูปแบบ ปลดปล่อยให้พระองค์ทำงานในตัวเราและผ่านทางตัวเรา ให้เสียงของเราเป็นเสียงของพระองค์ ขอพระจิตเจ้า ผู้ทรงมีบทบาทสำคัญในชีวิตและภารกิจของพระเยซูเจ้า ส่องสว่างสติปัญญาและนำทางเราเพื่อว่ากิจการทุกอย่างที่เราทำร่วมกันในปีนี้จะดำเนินไปในทิศทางเดียวกันกับภารกิจของพระเยซูเจ้า พระอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเรา และสอดคล้องกับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้าพระบิดาของเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**